

विद्वता, स्त्री, चन्द्ररुग्मेदः। इति मेदिनी ॥
तल्लक्ष्मं यथा,—

“विद्वतास्तां महादाहां पद्मोद्गुम्बरसन्निभाम्।
विद्वतामिति तां विद्यात् पिप्पलीयां परिमल्ल-
जाम् ॥”

परितः श्लोचवतीम् ॥ ॥ अस्याचिकित्सा।

“विद्वतामिन्द्रह्रासं गर्हर्भी जालगर्हभम्।

पौनिकस्य विषयस्य क्रियया साधयेद्भिषक्।

पाके तु रोपयेदाप्यैः पक्केभ्युरभेधजेः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(विद्वतेति क्वचित् पाठः ॥)

विद्वताक्षः, पुं, (विद्वते अचिकीं यस्य ।) कुक्कुटः।
इति हेमचन्द्रः ॥

विद्वतिः, स्त्री, आख्या। विपूर्ववृधातोः क्तिप्रत्य-
येन निष्पन्नमिदम्। विवरणम्। यथा,—

“शक्तिपहं आकारणोपमान-

कोषामकाव्यादावहारतश्च।

वाक्यस्य श्रेषात् विद्वतेर्बन्धनि

वाग्निधत्तः सिद्धपदस्य वहाः ॥”

इति मलमाधतत्त्वम् ॥

विद्वत्तं, त्रि, (वि + वृत् + क्तः ।) चलितम्।
यथा,—

“विद्वत्तपार्थं वचिराङ्गहावं

समुदहृत्कारं नितम्बरम्यम्।

आमन्त्रमन्त्रध्वनिदत्ततात्

गोपाङ्गनाट्यमनन्दयत्तम् ॥”

इति भट्टिः ॥

विद्वत्तं त्रिभ्यंक्चलितं पार्थं यत्र। इति
तट्टीका ॥

विद्वतिः, स्त्री, शक्रवद्भ्रमणम्। घूर्णनम्। विपूर्व-
वृत्तधातोः क्तिप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम्। (विविध-
वृत्तिः। यथा, भागवतटीकायां श्रीधरः। १। १। १०।

“विश्वरूपां विद्वत्तये विविधवृत्तिजाभाय ॥”)

विवेकः, पुं, परस्परयावृत्तया वस्तुस्वरूपनिश्चयः।
प्रकृतपुरुषयोर्विभागेन ज्ञानं इत्यर्थे। इति

भरतः ॥ तत्पर्यायः। पृथगात्मता २। इत्य-
मरः ॥ विवेचनम् ३। इति शब्दरत्नावली ॥

पृथग्भावः ४। इति धरणिः ॥

“विवेको वस्तुनो भेदः प्रकृतेः पुरुषस्य वा ॥”

इति षटाधरः ॥

यथा। निजानित्यवस्तुविवेकज्ञावत् ऋक्षेव निजं
वस्तु ततोऽन्वदस्त्रिजलमिति विवेचनम्।

इति वेदान्तधारः ॥ (यथा, मनौ । १। २६।

“कर्मणाश्च विवेकार्थं धर्माधर्मौ अवेचयत् ॥”)

जलदोषी। विचारः। इति मेदिनी। (यथा,
मनौ । १। ११२।

“तस्य कर्मविवेकार्थं शेषाणामनुपूर्वशः ॥”)

विवेकिता, स्त्री, (विवेकिन् + तल् ।) विवेकितम्।
विवेकिनो भावः। यथा,—

“यौवनं धनसम्पत्तिः प्रसुखमविवेकिता।

एकैकमप्यनर्थाय किञ्च तत्र चतुष्टयम् ॥”

इति हितोपदेशः ॥

(यथा, याज्ञवल्क्ये । ३। १५६।

“आचार्योपासनं वेदशास्त्रार्थेषु विवेकिता ॥”)

विवेकी, [नृ] पुं, (विवेकोऽस्यास्तीति । विवेक +
इनिः ।) देवसेनराजपुत्रः। यथा,—

“देवसेनोऽपि केशिन्यां जनयामास पुत्रकान्।

सप्त श्रेष्ठत तान् यूयं नामतः कौशितांक्षया ॥

सुमना वसुदानश्च ऋतधग्धवनः कृती।

नौलो विवेकीत्येते वै सर्वश्राद्धविशारदाः ॥”

इति कालिकापुराणे भैरववंशशुक्तीर्तने ६०-
अध्यायः ॥ विचारकर्ता। इति मेदिन्यां विवेक-
शब्दार्थदर्शनात् ॥ विवेकविशिष्टे, त्रि ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । ६६। १४०।

“दृष्टादृष्टाक्षया भोगान् वाक्कामाना विवे-
किनः।

दानानि च प्रयच्छन्ति पूर्वधर्माच्च कुर्वन्ते ॥”)

विवेचकः, पुं, (वि + विच् + क्तुञ् ।) विवेचन-
कर्ता। विवेचयति य इत्यर्थे अकप्रत्ययेन

नियन्त्रमिदम् ॥

विवेचनं, स्त्री, (वि + विच् + क्तुञ् ।) विवेकः।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे भविष्य-
पर्वणिः । ४३। १२०।

“विद्वद्भिर्गोयसे विद्यो तमेव जगतीपते।

इच्छया सर्वमाप्नोवि दृष्टादृष्टविवेचनम् ॥”)

निर्णयः। यथा, मनुः । १०। २१।

“यस्य मूढस्तु कुरते राज्ञो धर्मविवेचनम्।

तस्य खेदति तद्ग्राहं पङ्कगौरिष पश्यतः ॥”)

विवेचनीयः, त्रि, विवेच्यः। विवेचित्यः। इति
विपूर्वविचधातोर्नवीयप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥

विद्वद्भवन्, [त्र] त्रि, (वि + वृत् + शब् ।) विद्वद्-
वक्ता। यथा,—

“यो न भाता पिता वापि न पुत्रो न नियो-
जितः।

पराधवादी दृष्टः स्यात् व्यवहारेषु विद्वद्वन् ॥”

विद्वद्वन् विद्वद्वं वृषन् ॥ इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

विवोदा, [ऋ] पुं, (वि + वृच् + ष्टच् ।) वरः।
पतिः। इति हेमचन्द्रः ॥

विव्दोः, पुं, स्त्रीयां शब्दकारभावना क्रिया। इत्य-
मरः ॥ अभिमतवस्तुप्राप्तावपि गर्वादानादरः

सापराधस्य च संयमनं ताडनश्च विव्दोः।

यदुक्तम्।

“गर्वाभिमानादिदृष्टेऽपि विव्दोकोऽनादरक्रिया ॥”

तथा।

“अभिमतवस्तुप्राप्तावपि मुदगर्वादानादर-
क्षत्वाः।

स्त्ववति प्रियस्य हृदयं संयमताडनमथन्

विव्दोः ॥”

इति भरतः ॥

“विव्दोः क्वत्तिगर्वाच्च वस्तुनोऽप्यनादरः।

न त्वराहर्षवागादेर्दयितागमनादिषु ॥”

इति चारसुन्दरी ॥

“इदृष्टेऽपि गर्वमानाभ्यां विव्दोः स्यादानादरः ॥”

इत्युज्ज्वलनीकमणिः ॥

विश्र, औ श प्रवेशे। इति कविकल्पद्रुमः।
(तुदा०-पर०-सक०-अचिन्ट ।) श्र, विश्रति।

स्त्री, अविचत्। विश्र कश्चिच्छटिलक्षणीवनम्।
विपरानिपरिथयक्रौनिविश्रेत्यादिनात्मनेपदवि-

धानेऽपि भर्तुरङ्के निविशती भवादिति रघौ।
केवलात् गृहप्रत्ययं विधाय पश्चादुपसर्गयोगा-

दिति दुर्घटवृत्तिः। विश्रश्च इह उपसर्गप्रति-
रूपको वा। यस्मादिन्द्रमिदं सर्वं तस्य प्राप्ता

महात्मनः। तस्मादेवोच्यते विष्णुविश्रधातोः
प्रवेशनादिति पुराणे विष्णुशब्दशुभादनात्

मूर्द्धन्यान्तोऽयमिति केचित् तद्विन्ध्यम्। ताल-
बालस्येव सर्वसम्मतत्वात् ॥ इति दुर्गादासः ॥

विश्रं, स्त्री, (विश्र + कः ।) श्यालम्। इत्यमर-
टीकायां रायसुकुटः ॥ (तत्पर्यायो यथा,—

“पद्मनालं श्यालं स्यात्तथाविश्रमिति सुतम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

विश्रंवरा, स्त्री, (विश्रं मनुष्यं वृणोतीति । वृ +
अच् ।) अभिधानात् द्वितीयाया अजुक् ।)

पद्मौ ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

विश्रकण्ठी, स्त्री, (विश्रमिव कण्ठी यस्याः।
विश्रकण्ठ + ङीष् ।) वलाका। इति राज-
निर्घण्टः ॥

विश्रङ्कः, त्रि, विगता शङ्का यस्य बहुव्रीहिः।
शङ्कारहितः। (यथा, रघुः । २। ११।

“धनुर्धनोऽयस्य द्यार्द्रभाव-

माख्यातमन्तःकरयैविश्रङ्के ॥”)

विश्रङ्कटः, त्रि, (वि + “वेः शालङ्कटश्चौ ॥”

५। २। २०॥ इति शङ्कटच् ।) विश्राकः।

इत्यमरः ॥ (यथा, भट्टिः । २। ५०।

“विश्रङ्कटो वक्षसि वाणपाणिः

सम्पन्नताडयस्यः पुरस्तात् ॥”

भवानकः। यथा, कथासरित्सागरे । १००। १०७।

“मांवाहृत्कृतवैतानजानवाद्यविश्रङ्कटः।

अभून्मृत्कृत्कवन्तोऽथौ भूतप्रौढे रणोत्सवः ॥”)

विश्रदः, पुं, (वि + श्रद् + अच् ।) श्वेतवर्णः।
इत्यमरः ॥ (जयद्रथपुत्रः। यथा, भागवते ।

६। २१। २६।

“दृष्टत्वायस्ततस्तस्य पुत्र आधीन्मयदधः।

तत्सुतो विश्रदस्तस्य श्वेनजित् समजायत ॥”)

विश्रदः, त्रि, (वि + श्रद् + अच् ।) विमलः।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ४। १००।

“प्रवादासुखे तस्मिन् चर्त्त च विश्रदप्रभे।

तदा चक्षुश्रुतां प्रीतिरासीत् समरसा दयोः ॥”)

यत्तः ॥ इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १००। १।

“विश्रदोऽक्वचितेन मेदिनी

कथयामास हतार्थतामिव ॥”)

शुक्लगुणयुक्तः ॥ इत्यमरः ॥ (उज्ज्वलः। यथा,

माघे । १०। ७०।

“खच्छाम्भःक्षपनविधौतमङ्गमोष्ठ-

स्नाम्नूज्युतिविश्रदो विलासिनीनाम्।

वासश्च प्रतयु विवक्तमस्वतीया-

नाकस्यो यदि कुसुमेवञ्च न मूयः ॥”)